

Székely Győző

Tavaszi mustra

Műveletek a tízes átlépésével – ezt az első osztályos matematikakönyvből kölcsönzött címet adhatnánk az új évtizedébe lépő *Magiszter*nek, melynek első száma 1993 tavaszán látott napvilágot, így az idei tavaszon már a tizenegyedik évfolyamot jegyezhetjük és indítjuk útra ugyanazzal a hittel és vállalással, mint tettük ezt az első szám megjelenésekor: széles körű szakmai fórumot teremteni tanítóink, tanáraink számára, ezen az úton is szolgálni a hazai magyar nyelvű oktatói-nevelői munkát.

Ahogy azt már téli lapunkban (10. évfolyam, 4. sz.) jeleztük, tavaszi számunkban új rovatot indítunk, hogy nagyobb hangsúlyt fektethessünk az oktatás gyakorlati vonatkozásaira, és közvetlenül alkalmazható modelleket nyújthassunk a kreatív tanítói, tanári munkához. A lap „*Módszer-Tár*” rovata a pedagógusok mindennapi munkáját kívánja segíteni. Olyan szakmai fórumot biztosít, amely a pedagógusok osztálytermi munkájával kapcsolatos tapasztalatcserére ad lehetőséget... ötleteknek ad helyet...” olvashatjuk Demény Piroska köszöntő soraiban. És a szerkesztői köszöntés után következnek is a jobbnál jobb „ötletek”: elsőként Jakab Izabella mutatja be, milyen tevékenységekkel lehet a Föld napjáról megemlékezni a „Halacska” csoport óvodásaival, illetve hogyan lehet már kisgyermekkoról a természeti környezet szeretetére nevelni.

„A gyermekek munkához, renchez, természethez, művészeti tevékenységekhez, művészethez való viszonya óvodás-, kisiskolás korban alakul ki. A szülő, a pedagógus feladata, hogy ez a viszony egészségesen alakuljon, lehessen rá építeni...” – olvashatjuk immár Major Melinda írásában, melyben a szerző az anyanyelvi és vizuális kultúra közötti szoros összefüggésre hívja fel a figyelmünket, olyan képességek fejlesztésére, melyek révén – többek között – elkerülhető az is, hogy a felnövő nemzedék „a tömegkultúra érdektelen fogyasztójává” váljék.

A gyermekek érzelmi gazdagodásának egy másik útjáról, az érzelmi intelligencia mesékkel történő fejlesztéséről Kádár Annamária tanulmányában olvashatunk: „A mesék szinte észrevétlenül juttatják a gyermeket a szellemi, lelki, érzelmi gazdagodáshoz ... a gyermekkorban hallott történetek együtt növekszenek velünk, virágot hoznak, kiteljesednek, és gyümölcsöt érlelnek” – állítja a szerző, aki őriz gyermekora történeteit és meséit, hisz azok varázserejében...

Az anyanyelvi és a vizuális kultúráról, a tudatos nyelvi, értelmi és esztétikai magatartás kialakításáról Iuga-Gombos Márta „*Hát én immár kit választok?*” című írásában is olvashatunk, ez a tanulmány azonban nem a kisiskolások számára kidolgozott ötleteket tartalmaz, hanem a középiskolai tantervi szabályozás által lehetővé váló választható, opcionális tantárgyak terveiről szól. Az írást két kidolgozott tanterv követi, a *Korstilusok, stílusirányzatok*, illetve *A világ kulturái képekben* című tervek, melyek kidolgozói a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Magyar nyelv és irodalomtudományi szak mesterképzős diákjai: Adorjáni Ildikó és Dimény Hajnalka.

A *Nézőpont*ban Kósa András tanár úr a régi és a vitára bocsátott új magyarországi nemzeti alaptanterv-tervezetek kapcsán fejt ki gondolatait, Fodor László tanár úr pedig az „öreg doki”, Janusz Korczak gyermekvédelmi eszméinek időszerűségét méltatja.

Örökség rovatunkban Szabó K. Attila tanár úr a 400 éve Erdély fejedelmévé választott Bethlen Gábor udvarába és korába invitál minket: a fejedelmi kancellárságot iskolamesteri munkára felcserélő Péchi Simon útját mutatja be.

Az *Események*ben Nagy Zoltán ír az Ady Endre Líceumban évről évre megtartott *Moréna* érdekességeiről, a *Könyvespolc* rovatban pedig Málnási Ferenc értékeli a Murádin László válogatott nyelvművelő írásaiból összeállított *Babér és borostyán* című könyvet.

Reméljük, tavaszi mustránkkal sikerült fölkeltenünk olvasóink érdeklődését; a szerkesztőségi kollégák nevében is pihentető nyári vakációt kíván

a főszerkesztő